

PUBLICATIEBLAD

LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 19de december 1995 ter uitvoering van artikel 3 van de Landsverordening op de telecommunicatievoorzieningen (P.B. 1995, no. 196) (Landsbesluit opgedragen telecommunicatiediensten).

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is de diensten, bedoeld in artikel 3 van de Landsverordening op de Telecommunicatievoorzieningen (P.B. 1995, no. 196), die betrekking hebben op het directe transport van gegevens alsmede de dienst met betrekking tot de telegrafie te omschrijven;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

§ 1. Definities

Artikel 1

In dit landsbesluit wordt verstaan onder:

- a. landsverordening : de Landsverordening op de telecommunicatievoorzieningen (P.B. 1995, no. 196);
- b. verzorgingsgebied : een in de concessie te omschrijven gebied waarvoor deze concessie geldt.

§ 2. Diensten

Artikel 2

1. De opgedragen diensten met betrekking tot het directe transport van gegevens, bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de landsverordening omvatten de in de navolgende paragrafen

- omschreven telefoondienst, telexdienst en telegraafdienst.
2. De opgedragen diensten kunnen naar hun aard en omvang in de concessie worden beperkt tot een of meer van de in het eerste lid genoemde diensten dan wel delen daarvan.

§ 3. Telefoondienst

Artikel 3

De telefoondienst wordt onderscheiden in de lokale telefoondienst, de mobiele telefoondienst en de lange afstand telefoondienst.

Artikel 4

1. Onder lokale telefoondienst wordt verstaan de dienst met betrekking tot het directe transport van spraak tussen aansluitpunten op de vaste telecommunicatie-infrastructuur binnen een eilandgebied, waarbij een gebruiker vanaf een aansluitpunt een verbinding kan opbouwen met het aansluitpunt van zijn keuze.
2. Onder de lokale telefoondienst wordt mede verstaan bedoelde dienst, waarbij een gebruiker vanaf een aansluitpunt een verbinding kan opbouwen met de gebruiker van zijn keuze van de mobiele infrastructuur in hetzelfde eilandgebied.
3. Tot de lokale telefoondienst wordt mede gerekend de verzorging van spreekgelegenheid op openbare grond.

Artikel 5

1. Onder mobiele telefoondienst wordt verstaan de dienst met betrekking tot het directe transport van spraak tussen mobiele gebruikers via een mobiele telecommunicatie-infrastructuur binnen een verzorgingsgebied, waarbij een mobiele gebruiker een verbinding met de mobiele gebruiker van zijn keuze binnen hetzelfde verzorgingsgebied kan opbouwen.
2. Onder mobiele telefoondienst wordt mede verstaan bedoelde dienst, waarbij een mobiele gebruiker binnen het eilandgebied waar hij zich bevindt een verbinding kan opbouwen met het aansluitpunt van zijn keuze op de vaste telecommunicatie-infrastructuur binnen hetzelfde eilandgebied.

Artikel 6

1. Onder lange afstand telefoondienst wordt verstaan de dienst met betrekking tot het directe transport van spraak, waarbij een gebruiker van een aansluitpunt op de vaste telecommunicatie-infrastructuur een verbinding kan opbouwen met een aansluitpunt of een mobiele gebruiker van zijn keuze in een ander eilandgebied of in een ander land.
2. Onder lange afstand telefoondienst wordt mede verstaan bedoelde dienst, waarbij een mobiele gebruiker een verbinding kan opbouwen met een aansluitpunt van zijn keuze op de vaste telecommunicatie-infrastructuur dan wel een mobiele gebruiker in een ander eilandgebied of een ander land.

3. Onder lange afstand telefoondienst wordt niet verstaan het verkeer tussen mobiele gebruikers van een geïntegreerd net dat meerdere eilandgebieden omvat.

§ 4. Telexdienst

Artikel 7

1. Onder de telexdienst wordt verstaan de dienst met betrekking tot het directe transport van tekstberichten van en naar aansluitpunten op de telecommunicatie-infrastructuur binnen één of meer eilandgebieden, waarbij de gebruiker via zijn aansluitpunt het aansluitpunt van bestemming kan kiezen, zoals geregeld in het Telegraafreglement behorende bij het op 6 november 1982 te Nairobi tot stand gekomen Internationaal Telecommunicatieverdrag (Trb. 1983, 164), zoals het thans luidt of nadien wordt gewijzigd.
2. Onder telexdienst wordt mede verstaan de verzorging van deze dienst met het buitenland.

§ 5. Telegraafdienst

Artikel 8

Onder de telegraafdienst wordt verstaan de overdracht van berichten van willekeurige afzenders naar willekeurige geadresseerden, zoals geregeld in het Telegraafreglement behorende bij het op 6 november 1982 te Nairobi tot stand gekomen Internationaal Telecommunicatieverdrag zoals het thans luidt of nadien wordt gewijzigd.

§ 6. Overige bepalingen

Artikel 9

Tot de in de paragrafen 2 tot en met 5 omschreven diensten behoren de opslag en de bewerking van gegevens, doch slechts voor zover dit noodzakelijk is voor het direct transport van gegevens en de hierbij behorende processen.

Artikel 10

1. Tot de in de paragrafen 2 tot en met 4 omschreven diensten behoren in ieder geval de volgende activiteiten:
 - a. de lever- en aansluitplicht, waaronder wordt verstaan het tot stand brengen van aansluitingen op de telecommunicatie-infrastructuur waarmede de bedoelde dienst wordt geleverd alsmede het opheffen van storingen daarin;
 - b. de koppeling, waaronder wordt verstaan het door de houder van een concessie verbinden van de onder diens verantwoordelijkheid vallende telecommunicatie-infrastructuur met die welke valt onder de verantwoordelijkheid van een andere concessiehouder ten behoeve van de dienstverlening die aan deze concessiehouder is opgedragen alsmede het ter beschikking stellen van deze infrastructuur;

- c. de routing, waaronder wordt verstaan de verwerking van het adres van de bestemming;
 - d. de verbindingsofbouw, waaronder wordt verstaan het tot stand brengen van de relatie tussen aansluitpunten;
 - e. de tarifiering, waaronder wordt verstaan het bijhouden van de gebruikskosten;
 - f. het bestandsbeheer, waaronder wordt verstaan het beheren van de gegevens van de aansluitingen;
 - g. de incasso, waaronder wordt verstaan het verrekenen van de aansluit- en gebruikskosten.
- 2. Tot de in het eerste lid bedoelde activiteiten behoren tevens het verstrekken van faciliteiten die ten nauwste verband houden met de verbindingsofbouw, routing en tarifiering.
 - 3. Tot de in de paragrafen 3 tot en met 5 omschreven diensten behoren mede de opslag en bewerking van gegevens, doch slechts voor zover dit plaatsvindt voor het directe transport van gegevens en de hierbij behorende processen.

Artikel 11

Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van een bij landsbesluit te bepalen tijdstip.

Artikel 12

Dit landsbesluit kan worden aangehaald als: Landsbesluit opgedragen telecommunicatiediensten.

Willemstad, 19 december 1995
J.M. SALEH

De Minister van Verkeer en Vervoer,
L.A.I. CHANCE

Uitgegeven de 22ste december 1995
De Minister van Algemene zaken,
M.A. POURIER

NOTA VAN TOELICHTING behorende bij het landsbesluit, houdende algemene maatregelen, van de 19de december 1995 (P.B. 1995, no. 220) ter uitvoering van artikel 3 van de Landsverordening op de telecommunicatievoorzieningen (P.B. 1995, no. 196) (Landsbesluit opgedragen telecommunicatiediensten).

§ 1. Algemene beschouwingen

Op grond van de Landsverordening op de telecommunicatievoorzieningen (P.B. 1995, no. 196) dienen concessies te worden verleend voor de aanleg, de instandhouding en de exploitatie van telecommunicatie-infrastructuur voor zover deze taken niet worden verricht door de eilandgebieden of het Land. Hiermee wordt beoogd een doelmatige verzorging van de telecommunicatie in het algemeen economisch en maatschappelijk belang te bewerkstelligen.

De regering is van mening dat het in de huidige Antilliaanse context noodzakelijk is deze concessietaak aan meer bedrijven op te dragen. Zij wil daarbij allereerst een onderscheid maken tussen de opdracht aan de eilandelijke bedrijven, die nu reeds de aanleg, de instandhouding en de exploitatie van de eilandelijke telecommunicatie-infrastructuur voor hun rekening nemen en de opdracht aan het te verzelfstandigen Landsradio, dat dezelfde taak vervuld voor de interinsulaire en internationale telecommunicatie-infrastructuur. Daarnaast verdient de opkomst van de mobiele (cellulaire) telecommunicatie aandacht. Deze mobiele telecommunicatie maakt gebruik van infrastructuur die in aanmerkelijke mate onafhankelijk is van de eerder genoemde infrastructuur. De exploitatie hiervan dient daarom niet per definitie in handen gegeven te worden aan de eilandelijke bedrijven. Anderzijds is het ook niet wenselijk de houders van deze concessies uit te sluiten van het verkrijgen van een concessie voor mobiele telecommunicatie, omdat daardoor een mogelijke synergie, die doelmatigheid bevordert, niet verkregen zou kunnen worden. Gezien de aard van de mobiele telecommunicatie ligt het echter voor de hand dat op termijn voor deze vorm van telecommunicatie in een gebied meerdere concessies verleend zouden kunnen worden. Bovendien zal om redenen van doelmatigheid niet op voorhand uitgesloten moeten worden dat concessiehouders te zamen een geïntegreerd net, dat meerdere eilandgebieden omvat, exploiteren.

De Landsverordening op de telecommunicatievoorzieningen verplicht in artikel 7, tweede lid, onderdeel i, de te verlenen concessies naar hun aard en omvang te omschrijven. Op grond van de bovenstaande overwegingen zullen vooralsnog drie typen concessies worden onderscheiden, te weten:

- concessies voor eilandelijke vaste infrastructuur en dienstverlening
- concessies voor eilandelijke mobiele infrastructuur en dienstverlening
- een concessie voor de interinsulaire en internationale infrastructuur en dienstverlening.

Aangezien de infrastructuur en de daarover opgedragen dienstverlening gedefinieerd zijn van aansluitpunt tot aansluitpunt zijn de concessiehouders van de eilandelijke mobiele infrastructuur en van de interinsulaire en internationale infrastructuur gerechtigd ook binnen het concessiegebied van de concessiehouder van de eilandelijke vaste infrastructuur ten behoeve van de ~~aanleg~~ opgedragen dienstverlening (inclusief de levering van vaste verbindingen) hun eigen infrastructuur aan te leggen. Aangezien dit snel tot inefficiëntie leidt zal in de concessievoorwaarden van de concessiehouder voor de eilandelijke vaste infrastructuur worden vastgelegd dat deze koppelingen ter beschikking moet stellen zodat de andere concessiehouders aansluitpunten ook via die infrastructuur kunnen bereiken. In het onderhavige landsbesluit worden de aan ieder type concessiehouder op te dragen diensten nader beschreven. Deze beschrijving heeft een driedig

doel.

Allereerst wordt hiermee een eenduidige afbakening van taken en bevoegdheden van de verschillende concessiehouders beoogd.

Ten tweede wordt vastgesteld welke diensten, betrekking hebbende op het directe transport van gegevens van en naar aansluitpunten, aan de houder van de concessie ter verzorging worden opgedragen (artikel 3, eerste lid, van de Landsverordening op de telecommunicatievoorzieningen). Tenslotte wordt daarmee vastgesteld welke diensten door anderen dan de houder van de concessie respectievelijk met behulp van vaste verbindingen en telecommunicatie-inrichtingen van bijzondere aard of beperkte omvang (verder aangeduid als gemachtigde inrichtingen) mogen worden verzorgd.

Diensten die opslag- of bewerkingsfuncties toevoegen aan de directe transportfunctie van de omschreven diensten, zgn. toegevoegde waarde diensten, vallen niet onder dit besluit. Voorbeelden van dergelijke diensten zijn interactieve videotex-systemen, stempost (voice-mail), berichtendiensten (electronic mail), raadpleging van gegevensbestanden (databasediensten). Datzelfde geldt ook voor allerlei vormen van dienstverlening die met gebruikmaking van de in deze algemene maatregel van bestuur omschreven diensten door de aard van de randapparatuur kunnen worden gerealiseerd, zoals telemetrie, weerberichtdienst, etc. De diensten zijn bewust in algemene termen omschreven. Allereerst moet worden voorkomen dat de technologische ontwikkelingen voortdurende bijstelling zouden vragen van de formulering in dit besluit. Voorts is het vanuit de hierboven genoemde tweede doelstelling ongewenst om een meer gedetailleerde beschrijving te maken waarin allerlei technische parameters de dienst bepalen.

In dat geval zou het namelijk voor derden relatief eenvoudig zijn vergelijkbare vormen van dienstverlening met licht afwijkende technische specificaties via vaste verbindingen aan te bieden. Zoals aan het slot van de toelichting op artikel 3, tweede lid, van de Landsverordening op de telecommunicatievoorzieningen is aangegeven zal de concessiehouder in ieder geval contractueel de voorwaarden voor het gebruik van deze huurlijnen moeten neerleggen. Aangezien deze voorwaarden nimmer in strijd mogen zijn met de wettelijk opgedragen diensten, zullen deze voorwaarden er zeker op gericht zijn by-pass en "afroming" van het tot de opgedragen diensten behorende telecommunicatieverkeer te voorkomen en mitsdien het aanbieden van huurlijnen of andere gemachtigde inrichtingen (artikel 12 van de landsverordening) voor het gebruiken of doen gebruiken voor het voor derden verzorgen van dergelijke diensten verbieden.

De concessiehoudster is immers verplicht tot het tegen gelijke voorwaarden leveren van de diensten overal in haar verzorgingsgebied. Bescherming tegen "afroming" door oneigenlijk gebruik van vaste verbindingen of gemachtigde inrichtingen is dan ook geboden. Deze "afroming" is denkbaar op verkeersrelaties met een hoge verkeersdichtheid.

De gebruiker van de dienst moet uiteraard wel weten wat hij precies geleverd krijgt. Daarom zal de meer gedetailleerde beschrijving van de technische eigenschappen en mogelijkheden in de algemene voorwaarden worden vastgelegd, welke ook sneller kunnen worden aangepast.

§ 3. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 2

Het eerste lid bevat de benaming van de typen dienstverlening die kunnen worden opgedragen. In het tweede lid wordt de koppeling gelegd tussen de omschrijving van de in het eerste lid genoemde diensten en de beperkingsmogelijkheid naar aard en omvang van de diensten in de concessie als bedoeld in artikel 7, onderdeel i, van de Landsverordening op de telecommunicatievoorzieningen.

Artikelen 3 tot en met 6

Inleiding

De telefoondienst is bedoeld voor het directe transport van spraak, zoals die in elektrische vorm door voor spraakcommunicatie ingerichte randapparatuur zoals telefoontoestellen op het aansluitpunt wordt aangeboden. De eigenschappen van de dienst maken het echter mogelijk dat door de gebruiker met geschikte randapparatuur ook andere telecommunicatievormen met gebruikmaking van de telefoondienst kunnen worden gerealiseerd. Voorbeelden voor datatransport met behulp van modems (die data omzetten in toonfrequente signalen en vice versa) en facsimile (waarbij beeldinformatie wordt omgezet in toonfrequente signalen en vice versa). Daarbij wordt gebruik gemaakt van de mogelijkheid voor het transport van andere vormen van toonfrequente signalen dan spraak. De bestaande mogelijkheid tot overdracht van toonfrequente signalen die qua eigenschappen passen in de spraakoverdracht zal in het kader van de telefoondienst moeten worden gehandhaafd. Dit betekent niet dat dit tot extra investeringen zal leiden.

Het in de artikelen 4, 5 en 6 genoemde kenmerk dat de gebruiker via hetzelfde aansluitpunt als waarover de spraak wordt getransporteerd zijn bestemming kan kiezen, onderscheidt de telefoondienst, evenals de telex- en datatransportdienst, van het gebruik van vaste verbindingen. De totstandkoming, en daarmee ook de bestemming, van een vaste verbinding kan namelijk door de gebruiker niet via het aansluitpunt worden veranderd. Daarvoor moet via andere wegen een opdracht aan de beheerder van de infrastructuur worden gegeven. Een "telefoonhuurlijn", (een vaste verbinding geschikt voor spraaktransport) valt dus niet onder het begrip telefoondienst.

Artikel 4

In het eerste lid van dit artikel wordt de lokale telefoondienst beperkt tot telefoonverkeer binnen een eilandgebied. Het betreft in dit lid louter verkeer tussen aangeslotenen op hetzelfde vaste telefoonnet.

In het tweede lid wordt het begrip lokale telefoondienst uitgebreid tot het telefoonverkeer van abonnees op het vaste net met gebruikers van een mobiel net in hetzelfde eilandgebied. Hierdoor wordt mede voorzien in de situatie dat de twee betrokken netten niet in handen van dezelfde exploitant zijn.

Het toezicht van de regelgever richt zich primair op de exploitant van het vaste net die verantwoordelijk is voor de tarieven en voorwaarden waaronder deze dienst verleend wordt. Hij moet evenwel via commerciële overeenkomsten met de exploitant van het mobiele net de mogelijkheid tot communicatie met de mobielegebruikers verwerven. In geval hij daarin niet slaagt is het bepaalde in artikel 44, tweede lid, van de Landsverordening op de telecommunicatievoorzieningen van toepassing.

Derde lid

Ingevolge artikel 4 van de landsverordening is het anderen dan een concessiehouder verboden openbare spreekgelegenheden (telefooncellen) op openbare grond te plaatsen. De verplichting tot deze dienstverlening wordt alhier gerekend tot de lokale telefoondienst, omdat de concessiehouder van de lokale infrastructuur het best in staat is deze dienstverlening in te vullen. Dit betekent niet dat de dienst over deze randapparatuur beperkt blijft tot de lokale telefoondienst. Door koppeling met de concessiehoudster voor de lange afstand telefonie kan over deze randapparatuur ook lange afstand telefonie plaatsvinden.

De bescherming van de betrokken concessiehoudster tegen afroeping door selectieve exploitatie door derden van openbare telefooncellen op zeer rendabele plaatsen wordt gerealiseerd door het in de aanhef van deze toelichting genoemde artikel 4 van de landsverordening.

Artikel 5

In het eerste lid wordt het mobiele telefoonverkeer beschreven als het verkeer tussen gebruikers die van dezelfde infrastructuur gebruik maken. Het begrip verzorgingsgebied wordt hier geïntroduceerd om het mogelijk te maken dat meerdere eilandelijke vergunninghouders een geïntegreerd net exploiteren waarop aangesloten gebruikers met elkaar kunnen communiceren zonder tussenkomst van andere concessiehouders. Dit houdt weliswaar een beperking in van de in artikel 6 te omschrijven lange afstand telefonie, doch zulks blijft beperkt tot communicatie tussen mobiele gebruikers.

Bij de telefoondienst met en tussen mobiele gebruikers zoals hier bedoeld vindt de aansluiting van het mobiele randapparaat (bijvoorbeeld de cellulartelefoon) via de radioweg plaats op het tot de telecommunicatie-infrastructuur behorende vaste radiostation ("basisstation").

Het "koordloze toestel", waarbij sprake is van een op een aansluitpunt bij de gebruiker aangesloten vast gedeelte en een via de radioweg daarmee in verbinding staand draagbaar gedeelte (met beperkte actieradius) is evenwel in zijn geheel een vorm van randapparatuur, die valt onder de "normale" telefoondienst.

De uitbreiding van de mobiele telefoondienst in het tweede lid is de pendant van de uitbreiding van de lokale telefoondienst in artikel 4, tweede lid. Wel wordt hier uitdrukkelijk uitgesloten, dat indien een verzorgingsgebied van een mobiel net meerdere eilandgebieden omvat eveneens een by-pass van het lange afstand telefoonverkeer toegelaten wordt.

Artikel 6

Eerste en tweede lid

Onder de lange afstand telefonie wordt in principe alle telefoonverkeer tussen abonnees van een vast of mobiel telefoonnetwerk met abonnees van een ander telefoonnetwerk, hetzij in buitenland hetzij in een ander verzorgingsgebied, begrepen. Voor het verwezenlijken van deze dienst zal de concessiehoudster zich wel moeten verzekeren van de medewerking van de betreffende lokale of mobiele operators. Hiertoe zal hij commerciële afspraken moeten maken met deze operators.

Derde lid

De beperking van het lange afstand telefoonverkeer zoals in dit lid beschreven, schept de mogelijkheid tot de geïntegreerde mobiele netten, welke hiervoor in de toelichting op artikel 4, eerste lid, is uiteengezet.

Artikel 7

Voor de telexdienst gelden dezelfde overwegingen voor wat betreft de exclusiviteit als voor de in artikel 12 geregelde telegraafdienst. Het belang van telex zit met name in de rol van de telex in het (internationale) handelsverkeer. Daarom is deze specifieke, internationaal wijd verbreide en gestandaardiseerde vorm van tekstcommunicatie aan de concessiehoudster voor de lange afstand telecommunicatie opgedragen. Overigens is het de verwachting dat deze dienst langzamerhand zal verminderen door nieuwere telecommunicatiemogelijkheden.

Er is geen beperking voor derden om conversiefuncties te bieden van andere vormen van tekstcommunicatie naar de telexdiensten en vice versa of voor het toevoegen van opslag- (store-and-forward) of andere functies. Het is derden echter ingevolge artikel 12 van de Landsverordening op de telecommunicatievoorzieningen verboden om een telexdienst met gebruikmaking van vaste verbindingen of gemachtigde inrichtingen te exploiteren in concurrentie met de houdster van de concessie.

Artikel 8

De telegraafdienst (telegram) is in feite een bijzondere vorm van een berichtendienst, waarvan de kenmerken zijn vastgelegd in ITU verband. Ook deze dienstverlening wordt opgedragen aan de houdster van de concessie voor lange afstand telecommunicatie. Het is niet de bedoeling geweest aan de concessiehoudster exclusiviteit te verlenen voor alle vormen van berichten-diensten. Handhaving van de telegramdienst wordt gezien het maatschappelijk belang echter wenselijk geacht. Daarom is in dit geval veel specifiekere dan in de artikel 3 tot en met 6 de wijze van dienstverlening afgegrensd door verwijzing naar de daarvoor vastgelegde internationale regels. Deze regels hebben o.a. betrekking op:

- controle op onvervormde overdracht;
- controle op juiste en tijdige aflevering;
- navraagmogelijkheid voor inhoud en aflevering gedurende 6 maanden na verzending;
- het benutten van alle beschikbare telecommunicatievormen en postale afleveringsmogelijkheden, alvorens een bericht van onbestelbaarheid aan de afzender wordt gegeven.

De telegraafdienst zoals in dit artikel bedoeld, strekt zich verder uit dan tussen de aansluitpunten van de infrastructuur, die daarom ook niet zijn genoemd. Het aanleveren kan bijvoorbeeld via aanbidding aan een postkantoor gebeuren en ook voor de aflevering is fysiek transport gebruikelijk.

Artikel 9

Onder de in de paragrafen 3 tot en met 5 van dit landsbesluit omschreven diensten worden mede verstaan de volgende activiteiten en faciliteiten, die een integraal onderdeel vormen van de dienstverlening bij het direct transport van gegevens:

- koppeling van infrastructuur;
- het tot stand brengen van aansluitingen op de telecommunicatie-infrastructuur (lever- en aansluitplicht) en het opheffen van storingen;
- de adressering van de bestemming (routing), het tot stand brengen van de relatie tussen aansluitpunten (verbindingsofbouw) en het bijhouden van de gebruikskosten (tarifiering);
- het beheren van de gegevens van de aansluitingen (gidsen) en het verrekenen van de aansluit- en gebruikskosten (incasso);
- faciliteiten die ten nauwste verband houden met de verbindingsofbouw, routing en tarifiering (voorbeelden zijn oproepdoorschakeling, uniform nummer, antwoord-nummer, en besloten gebruiksgroep);

De hiervoor aangegeven elementen zijn in artikel 14 geregeld, omdat zij als elementen van dienstverlening in het belang van het algemene maatschappelijk en economisch verkeer nodig worden geacht.

De voortschrijdende technologische ontwikkelingen sluiten echter geenszins uit dat in de toekomst wijzigingen nodig zullen zijn van de in dit landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te regelen elementen van dienstverlening. Alsdan zal de inhoud van het onderhavige landsbesluit worden gewijzigd.

Tweede lid

De mogelijkheden die de telefoondienst biedt voor het tot stand brengen van verbindingen, voor de wijze waarop en de mate van flexibiliteit waarmee de bestemming wordt geadresseerd en de wijze waarop de gebruikskosten worden vastgesteld en verrekend worden in dit lid aangeduid als "faciliteiten". Deze term is bewust gekozen om verwarring met het begrip "diensten" te voorkomen. Faciliteiten zoals hier bedoeld bepalen de wijze waarop het gegevenstransport wordt gerealiseerd en verrekend en het gemak waarmee ervan gebruik wordt gemaakt. De mogelijkheden van de moderne technologie doet ook het aantal mogelijke faciliteiten met betrekking tot verbindingsofbouw, routing en tarifiering toenemen. Hieronder volgen ter illustratie enkele (deels nog niet in de Nederlandse Antillen ingevoerde) faciliteiten in de telefoondienst.

Voorbeelden van faciliteiten in de verbindingsofbouw:

- "hot-line" (voorgeprogrammeerde directe verbinding zonder kiezen)
- besloten gebruikersgroep met eigen nummerplan

Voorbeelden van routeringsfaciliteiten:

- oproepdoorschakelen ("follow me")
- uniform nummer (een landelijk uniform nummer voor een gebruiker met vele vestigingen, waarbij de oproeper automatisch wordt verbonden met de dichtstbijzijnde vestiging).

Voorbeelden voor tarifieringsfaciliteiten:

- gesprek betaald door oproeper (antwoordnummer)
- gesprek met extra heffing die met de opgeroepene wordt verrekend (koopnummer).

De bedoelde faciliteiten worden door de houder van de concessie gerealiseerd door het treffen van voorzieningen in de telecommunicatie-infrastructuur (bijvoorbeeld de telefooncentrales.) Sommige faciliteiten zijn echter ook door derden te realiseren door voorzieningen in de randapparatuur. Zo kan bijvoorbeeld een "hot-line"-achtige voorziening worden gerealiseerd door een automatische kiesinrichting in het randapparaat "Verkort kiezen" lijkt zelfs al een standaardvoorzieningen te worden in telefoontoestellen. De strekking van dit onderdeel is dan ook niet om de toepassing van faciliteiten in randapparatuur te verbieden of te belemmeren. Maar juist doordat een aantal faciliteiten ook met behulp van randapparatuur kunnen worden gerealiseerd, zou het bij weglating van dit artikelonderdeel relatief eenvoudig zijn voor derden om een "nieuwe" spraakdienst te realiseren die buiten de strekking van dit besluit zou vallen en daarmee alsnog met toepassing van vaste verbindingen zou kunnen leiden tot selectieve "afroaming". Men zou in dat geval bijvoorbeeld de faciliteit "oproep doorschakelen" kunnen realiseren in een centraal opgesteld randapparaat en daarmee het (oneigenlijk) gebruik van vaste verbindingen of gemachtigde inrichtingen voor een vorm van telefoondienst kunnen legaliseren. Het door derden aanbieden van diensten met in randapparatuur gerealiseerde faciliteiten in combinatie met de aan de houder van de concessie opgedragen en in het onderhavige landsbesluit, houdende algemene maatregelen, omschreven telefoon- of telexdienst is uiteraard toegestaan. Een voorbeeld daarvan is de exploitatie door derden van een teleconferentiefaciliteit die gebruik maakt van de telefoondienst en een in een randapparaat geïmplementeerde voorziening.

De Minister van Verkeer en Vervoer,
L.A.I. CHANCE